

Jeg må nok sige, at man har brugt utrolig meget tid på at tale om, at der skal ske noget med den private sektor. Her går man decideret ind og målretter en yderligere beskæftigelse i den offentlige sektor. Man tror åbenbart, at det er SF's politik, der virkelig slår igennem her, og Enhedslisten hænger så med på bagagebæreren; man tror, at man kan komme ud af arbejdsløsheden ved at ansætte folk i den offentlige sektor.

En anden del er en omlægning af den nuværende finansieringsordning ved kommunal jobtræning, så nettolønudgifterne overføres til de økonomiske rammer for den aktive arbejdsmarkedspolitik. Det betyder, at finansieringen kommer fra bruttoskattefondene, og så ændrer man den nuværende mellemkommunale udlingning for forsikrede i puljejob.

Altså det, det drejer sig om, er jo, at man flytter udgifterne over et andet sted, og så kan man efterhånden skrue på bruttoskatten under henvisning til, at det er dér, man har udgifterne. Jeg synes nok, at når vi ser på det resterende, er det ikke det, der skinner mest igennem; det er præmieringsordningen, der for os skinner voldsomt igennem.

Lovforslaget indeholder også en generel pas-sus om offentlige tilskud til voksne i en toårsperiode. Det var noget af det, vi kunne have set på: regler om fleksible offentlige opsigelsesvarsler m.v.

Men jeg vil godt i dag minde ministeren om, at i forbindelse med finanslovaftalen for 1996 havde vi en aftale med regeringen om en præmieringsordning for at skabe job i den private sektor over for den enkelte AF-region. Vi håber og venter på, at det nu kan udmøntes, så man kan få skabt nogle flere job i den private sektor, frem for at det skal være i den offentlige sektor.

Så jeg håber på, at arbejdsministeren ved afslutningen af dette i dag kan fortælle, hvor langt vi er nået med hensyn til at skaffe nogle flere job i den private sektor og animere til privat jobtræning frem for offentlig.

Aage Frandsen (SF):

Hr. Bendt Bendtsen filosoferede, hvis man kan bruge det ord – det er vel et lidt for stort ord – men diskuterede lidt med sig selv ordene stemmeaftale og forlig. Der er altså en helt afgørende forskel på de to ting. Forlig, som hr. Bendt Bendtsen var med til at lave sidste år, betyder, at man er ansvarlig for hele regeringens økonomiske politik, fordi det er alt det, der vedrører finansloven, man har indgået et forlig om.

En stemmeaftale er klart afgrænset til det, som vi er enige om, og så er regeringen og de partier, der har aftaler, i øvrigt frit stillet. Det betyder så også, at vi stadig væk selvfølgelig, som vi hidtil har været, er et oppositionsparti i forhold til regeringen. Vi er enige med regeringen på en række punkter, men naturligvis er der også punkter, vi ikke er enige med regeringen om. Derfor er det samarbejde, vi har med regeringen, ikke så bindende, så hedt som det samarbejde, Det Konservative Folkeparti havde efter sidste års finanslov.

Så vil jeg også til hr. Bendt Bendtsen sige med hensyn til farver: Hvis det her skulle være ægte rødt, skulle der altså betydelig mere til. Vi havde gerne set, at vi havde lavet meget mere om. I den forbindelse måtte vi jo så respektere, at der på nogle områder er bindinger for regeringen til Det Konservative Folkeparti med hensyn til nogle af de ting, der blev aftalt sidste år. Det respekterer vi. I andre sammenhænge måtte vi konstatere, at regeringen jo selvfølgelig rent faktisk mener det, som den vedtog sammen med De Konservative sidste år, og derfor var der grænser for, hvor meget man kunne flytte.

Så vil jeg sige noget om de enkelte punkter, som ligger i det her forslag: For det første synes vi med hensyn til voksenlærlingeuddannelsen, at det er utrolig vigtigt, at man giver det tilskud. Det er rigtigt, at man ikke kan se beløbet, men man kan måske ane det, hvis man ser de forskellige papirer, også dem, der har været offentligt tilgængelige, og hvis man ganger og dividerer, så bliver det til et beløb af en bestemt størrelse, som jeg vil overlade til hr. Lars Løkke Rasmussen at regne ud ved lejlighed.

Men altså vi betragter det som meget vigtigt i en situation, hvor man taler meget om flaskehalse, og hvor det kniber for arbejdsgiverne at tage sig sammen til at få ansat nok unge i praktik. Noget af det allervigtigste for os i det her forslag er spørgsmålet om voksenlærlinge.

Et andet punkt i det er 25.000 kr.-tilskuddet, og hr. Lars Løkke Rasmussen har naturligvis 100 pct. ret i, at det betyder ikke, at man ansætter én eneste mere. Det betyder, at man prioriterer nogle i en ansættelsessituation frem for andre. Der er nogle, som i højere grad bliver ansat frem for andre, men det er et spørgsmål om, at hvis man i en kommune står og skal ansætte nogle personer, kan det være en fordel at tage nogle personer fra puljejobrækken frem for at tage nogle helt udenfor. Det er det eneste, der ligger i det, ikke andet.